

døg ogsaa føres Regnskab over. I det Hele taget troer jeg nok, at det Besvær, som Postvæsenet har af den nuværende Ordning, er blevet en heel Deel overdrevet. Der er malet med stærke Farver i Motiverne, hvor vanskeligt det er at holde Orden med disse Postattester. Jeg troer dog ikke, at det er saa vanskeligt. Paa de fleste Steder er Embedsmændene jo kjendte, og Postembedsmændene faae derhos i Reglen ikke med disse Attester at gjøre i det sidste Dieblis, før Posten afgaaer; de kunne derhos gemme Attesterne, som de kun sende ind, jeg troer hver Maaned, og, er der noget Galt ved dem, kunne de faae det rettet bagefter. Finder man imidlertid, at hele denne Fremgangsmaade med Postattester er for besværlig, saa skjønner jeg ialfald ikke, hvad der skulde kunne være veien for med Bibeholdelse af Portofriheden at lade Attesterne reent falde bort, saaledes at man notedes med Embedsseglet. Besvigelser ville vistnok alligevel kun blive saa eller ingen, nu da Portoen er bleven nedsat saa betydeligt. Om der er skeet Besvigelser i gamle Dage, derom tør jeg naturligvis ikke have nogen Mening, men, som Forholdene ere nu, er der vistnok ingen Embedsmand, som for at tjene fire Skilling, vilde begaae et Bedrageri. Hvorfor er det allsaa ikke tilstrækkeligt, at en Mand sætter sit Embedssegel paa et Brev, saa at det kan afgaae blot dermed? Derved vilde man opnaae, at den hele Expedition udførtes af den enkelte Embedsmand, og hele den smaalige Revision, som en Følge af Postattesteres Indsendelse, vilde da falde reent bort. Jeg kan idetmindste virkelig ikke skjønne, at der vilde være Noget iveten for at gaae denne Vej. Jeg skal fremdeles bemærke, at Postvæsenet ogsaa vil faae et ganske forøget Arbejde i de første 2 til 3 Maaned, hvis Sagen ordnes efter Lovforslaget, nemlig med de omtalte Tjenestefrimærker. Medens nemlig Postattesterne kunne gemmes til belevtig Tid, saa skulle Breve med Tjenestefrimærker jo strax indføres og noteres i Protocollerne, ialfald hvis man vil gaae ind paa det combinerede System, som Udvalget har foreslaaet. Det vilde ikke være heldigt. I ethvert Tilfælde maa man jo dog derhos erkjende, at

Postvæsenets Revision er til for Statstjenestens Skyld ligesom enhver anden Revision, og jeg troer rigtignok, at det vilde være saare uheldigt, om man, for at befrie Postvæsenet for Revisionen af Postattesterne og for tillige at opnaae en principrigtigere Postering i Postvæsenets Regnskaber, vilde lase al den Uleilighed, som vil foraaes saages ved Forslaget, udover den hele Administration og dens øvrige Brancher. Der er jo Tusinder af Embedsmænd, som have Portofrihed, og der vil altsaa blive Tusinder af smaa Regnskaber at føre og Tusinder af smaa Revisioner at foretage, og det skjøndt det er naturligt, at en Revision, som er samlet paa eet Sted, og som udføres af Folk, der ere vant til den Slags Arbejde, ikke nær vil have den samme Uleilighed, som vil være forbundet med Revisionen af de omtalte ideltige Smaa-regnskaber. Der er ganske vist vist hen til, at saadanne Regnskaber ikke skulde være det Normale, men det vilde dog for en stor Deel blive Tilfældet i hele vor Levetid. Indtil alle Rønning- og Contoirholdslove vare fornyede, skulde jo nemlig de vedkommende Embedsmænd, for hvilke de ikke vare blevne fornyede, aflægge et saadant aarligt Regnskab. At dette Regnskab ikke ligefrem blot vilde kunne bestaae i, at man sagde: „Saameget har jeg givet ud i Porto, saameget skal jeg altsaa have igjen“, men at det maatte være nogenlunde documenteret og revideret, det er derhos klart nok. Det forekommer mig saaledes, at man ved den foreslaaede Foranstaltning vilde lase en ganske enorm Uleilighed ud over det Hele.

Jeg skal ikke opholde det høje Thing syndelig længere. Jeg ønsker endnu kun at gjøre en enkelt Bemærkning ved S. 15. Naar man seer paa denne Paragraph, saa seer det ud, som om der kun var 3 Slags Embedsmænd, der skulde have Portogodtgjørelse, nemlig de Statsmyndigheder, til hvis Contoirholdsforfødenheder der gives Bevilling alene igjennem Finantsloven, de Statsmyndigheder, til hvis Contoirholdsforfødenheder der er givet Bevilling ved særlig Lov, og endelig de Statsmyndigheder, til hvis Contoirholdsforfødenheder der hverken er givet Bevilling ved Finantsloven eller ved